

Inspektion af detentionen på Station Amager den 14. december 2010

ENDELIG

J.nr. 2010-4542-6180/PH

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	2
2.	Detentionslokalerne	3
3.	Rapportgennemgang	5
3.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
3.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.	6
3.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	9
3.4.	Lægeundersøgelse	11
3.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	12
3.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	14
3.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret	15
3.6.	Fremstilling og visitation mv.	17
3.6.1.	Fremstilling	17
3.6.2.	Visitation mv.	18
3.6.3.	Kontakt med pårørende mfl.	21
3.7.	Tilsyn	22
3.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	24
3.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	25
3.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	26
3.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	26
3.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	27
3.7.2.4.	Noteringen af hvem der har foretaget tilsyn	28
3.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	28
3.8.	Løsladelsestidspunktet	29
3.9.	Vejledning om klageadgang mv.	29
	Opfølgning	31
	Underretning	31

1. Indledning

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 14. december 2010 inspektion af detentionen på Station Amager. Samme dag inspicerede jeg detentionerne på Station City og Station Bellahøj.

Station Amager har til huse i de lokaler der tidligere hørte til politistationen i Tårnby, som Station Amager er blevet sammenlagt med. Under inspektionen den 14. december 2010 blev det oplyst at Station Amager og Station Lufthavnen skulle lægges sammen den 1. januar 2011. Station Amager er således nu politistation for hele Amager.

Jeg har tidligere, den 15. marts 2005, foretaget inspektion af detentionen på politistationen i Tårnby. Den 9. november 2005 afgav jeg en (endelig) rapport om denne inspektion der blev fulgt op i en opfølgingsrapport af 6. februar 2006.

I forbindelse med inspektionen den 14. december 2010 bad jeg om rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 3.

Det blev under inspektionen den 14. december 2010 af Station City oplyst at der er indført en ordning hvorefter detentionerne tjekkes for skader hver gang de har været brugt. Hvis den frihedsberøvede har udøvet hærværk, vil der blive rejst et erstatningskrav over for den pågældende. Ordningen benyttes både på Station City, Station Bellahøj og Station Amager. Ordningen var startet på Station Bellahøj, hvor den havde været sat i bero i en periode, men nu var blevet indført igen. Det blev under min inspektion af Station City oplyst at det snart ville blive undersøgt hvordan ordningen fungerer. I rapporten om inspektionen af Station City er jeg gået ud fra at denne undersøgelse omfatter ordningen generelt, og jeg har bedt om at få oplyst resultatet af undersøgelsen.

På AP-blanketter der er vedhæftet de detentionsrapporter som jeg har modtaget fra Station Amager, skal der gøres notat om gennemgang af venterum/detentionslokaler

både før og efter indsættelse. Det skal oplyses hvem der foretog gennemgangen, og afkrydses om der blev konstateret hærværk eller ej.

Natten mellem den 26. og 27. august 2011 foretog 2 medarbejdere fra ombudsmanden og en afdelingslæge fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre et uvarslet besøg i bl.a. detentionen på Station Amager. Dette besøg skete som led i ombudsmandens arbejde som national forebyggende mekanisme i henhold til OPCAT protokollen, som forudsætter at der foretages et antal uvarslede besøg. Den 24. november 2011 er der givet en tilbagemelding til Københavns Politi om dette besøg med kopi til Rigspolitiet og Justitsministeriet.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Københavns Politi, Rigspolitiet og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

2. Detentionslokalerne

Station Amager er som nævnt slået sammen med politistationen i Tårnby og ligger nu i de bygninger der tidligere var politistationen i Tårnby. Der er ikke sket bygningsmæssige ændringer siden min sidste inspektion af politistationen i Tårnby. Om indretningen af detentionslokalerne henviser jeg derfor til pkt. 1 i rapporten om den tidligere inspektion (rapport af 9. november 2005). Heri er bl.a. anført følgende:

”Tårnby politis detentionslokaler ligger i stueplan.

Indgang til detentionen sker via en sideindgang hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Denne indgang ligger i en gård hvor politiets vogne har mulighed for at køre helt hen foran indgangen. Porten til gården kan lukkes.

Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af tilbageholdte ved denne indgang.

Ved indgangen er placeret en visitationsskranke der – ligesom detentionslokalerne – er videoovervåget. Det blev oplyst at overvågningsudstyret er nyt og var godkendt af Rigspolitichefen den 3. marts 2005. Detentionslokalerne har ikke tidligere været videoovervåget.

Ved visitationsskranken er der aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande. I skranken lå bl.a. et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?".

Detentionslokalerne ligger i forlængelse af hinanden på gangen ved siden af visitationsskranken. Der er i alt fire lokaler som er ca. 7 m².

I lokalernes endevæg er to matterede vinduer, men der kommer rimelig meget lys ind i lokalet ad den vej. Jeg går ud fra at ruderne er brudsikre.

Væggene er hvidmalede og fremtrådte nymalede. Det blev oplyst at detentionslokalerne var malet senest i efteråret 2004. I lokalerne var der en madras.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er indbygget lamper, udluftningsriste, tv-overvågning og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I dørene er der indkigshuller. Der var ingen frem-spring eller løse skruer.

På væggen ved siden af døren er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. De tekniske installationer blev afprøvet og virkede.

..."

Under inspektionen den 14. december 2010 så jeg (igen) indgangen til detentionen og alle 4 detentionslokaler.

Indgang sker, som det fremgår af den tidligere rapport, via politiets gård. Det blev under inspektionen oplyst at de nye politibiler er højere end de gamle og derfor ikke længere kan køre helt ind under halvtaget. Det er dog fortsat ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse.

De frihedsberøvede lukkes ud samme sted når de løslades.

Detentionslokalerne tjekkes (som også nævnt ovenfor) før og efter indsættelse som led i den nye ordning med at rejse erstatningskrav hvis den detentionsanbragte har udøvet hærværk. Det kunne ses at der var klatmalet flere steder på væggene hvilket jeg går ud fra kan være sket som led i denne ordning.

Alle 4 detentionslokaler var i pæn stand. I ruden i lokale 1 var der en revne efter slag.

Station Amager har farveskærm. Det blev under min inspektion af Station Bellahøj nævnt at det er bedre end sort/hvid da man kan se detaljer bedre, f.eks. blod og opkast. Overvågningen blev afprøvet og virkede efter hensigten.

Alle detentionslokaler var som nævnt i god stand, og de fremtrådte også rene.

Jeg er bekendt med et selvmordsforsøg der havde fundet sted på Station City ca. 1 år tidligere, hvor der havde været anvendt strimler fra et mørkt tæppe. Under inspektionen af Station City bemærkede jeg at jeg gik ud fra at politiet er opmærksom på tæppernes stand og kasserer tæpper der ikke er i en acceptabel stand.

Jeg går ud fra at politiet på Station Amager også er opmærksom på tæppernes generelle stand og sørger for at udskifte tæpper der ikke er i en acceptabel stand.

Ligesom i rapporten om Station City tilføjes det for en ordens skyld at jeg er opmærksom på at det også vil være muligt at benytte strimler fra eget tøj til selvmordsforsøg.

3. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om at låne rapporterne og øvrigt materiale om de sidste 10 detentionsanbringelser i detentionen på Station Amager forud for den 17. november 2010 (varslingstidspunktet). Under inspektionen blev det oplyst at der kun var 9 rapporter forud for den 17. november 2010 på politistationen, mens resten af rapporterne forud for dette tidspunkt var på fjernarkiv. Jeg besluttede på denne baggrund at nøjes med de 9 rapporter.

De 9 rapporter omfatter anbringelser i detentionen der fandt sted fra den 4. november 2010 til og med den 17. november 2010. Den ene af dagene – den 14. november 2010 – var der 2 anbringelser.

I lægeerklæringen i en af sagerne er det nævnt at den pågældende havde været anbragt i detentionen tidligere på dagen ("under samme forhold og billede"). Jeg har ikke modtaget en rapport om denne anbringelse der skete den 5. november 2010.

Jeg beder om at få oplyst hvorfor jeg ikke har modtaget en rapport om denne anbringelse.

I 2 af sagerne har jeg kun modtaget side 3 af detentionsrapporten (med tilsynsnotater). Det drejer sig om anbringelser den 9. og 13. november 2010.

Jeg går ud fra at det skyldes en kopieringsfejl, og jeg beder om at få side 1 og 2 af rapporterne i disse 2 tilfælde.

Foruden selve detentionsrapporten har jeg modtaget lægeerklæringer, udskrifter fra kriminalregisteret, en attestationer af vagtlægeydelse og AP-blanketter.

3.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006 og bekendtgørelse nr. 565 af 25. maj 2010). Endvidere findes der regler om detentionsanbringelse i Rigspolitechefens kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner (bekendtgørelse nr. 9723).

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse af berusede personer til politistationerne, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitechefens detentionskundgørelse.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget.

3.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitechefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P 152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Efter ikrafttrædelsen af kundgørelsen af 2. februar 2006 er det blevet obligatorisk at anvende denne detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspoliteche-

fens rundskrivelse af samme dag til alle politikredse. Rapportblanketten er tilgængelig i POLSAS.

Alle rapporter er udfærdiget på Rigspolicefens detentionsrapport (blanket P 152). Station Amager har ikke som Station City og Station Bellahøj anvendt en tilrettet udgave af Rigspolicefens detentionsrapport, men har ud over detentionsrapporten anvendt en AP-blanket der skal udfyldes ved siden af. Denne blanket indeholder bl.a. afsnit om effekter der svarer til de afsnit om effekter der er indsat i de tilrettede rapporter som Station City og Station Bellahøj anvender.

Rigspolicefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, og at det skal ske i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet øverst på rapportens forside lige under rapportoverskriften.

Jeg mangler som nævnt dele af 2 rapporter, men i ingen af de foreliggende detentionsrapporter er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed. Jeg har i de enkelte afsnit nedenfor nærmere redegjort for de punkter hvor detentionsrapporterne er mangelfuldt udfyldt.

Nogle af de oplysninger der mangler i detentionsrapporterne, fremgår af de vedlagte AP-blanketter. Men selv om der ses bort fra de rubrikker i detentionsrapporten hvor oplysningerne fremgår af AP-blanketten, er notatpligten ikke fuldt ud overholdt i nogen af detentionsrapporterne.

Da det er obligatorisk at anvende Rigspolicefens detentionsrapport, kan udfyldelsen af de relevante rubrikker heri ikke undlades fordi oplysningerne fremgår af AP-blanketten – heller ikke selv om denne blanket opbevares sammen med detentionsrapporten.

Det er beklageligt at notatpligten ikke er overholdt fuldt ud i nogen af rapportererne. Jeg henstiller til Københavns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle detentionsrapportens rubrikker over for politiet på Station Amager, og jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Politiets Statistik – årstabeller der findes på politiets hjemmeside (www.politi.dk) – indeholdt tidligere oplysninger om antal detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer og indbringelser til forsorgshjem eller lignende i de enkelte politikredse.

Under inspektionen af Station City blev det oplyst at der er langt færre detentionsanbringelser nu end tidligere da flere (efter udsendelsen af den nye kundgørelse i 2006) køres hjem. Politiet er dog opmærksom på ikke at køre for mange hjem.

Under inspektionen af Station Amager blev det oplyst at der ikke er ret mange detentionsanbringelser på denne station, men at en pæn del af detentionsanbringelserne omfatter personer der detentionsanbringes fra lufthavnen.

I Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til den nugældende detentionskundgørelse er det anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport. I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det også anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem. I rundskrivelsen til den nugældende kundgørelse er det udtrykkeligt anført at der kun kan ske detentionsanbringelse hvis andre foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige eller egnede.

I rapporten om Station City har jeg bedt Københavns Politi om at oplyse antallet af detentionsanbringelser og hjembringelser i 2010, fordelt på de enkelte stationer i København. Jeg har desuden bedt om statistisk materiale til belysning af det omtalte fald i antallet af detentionsanbringelser.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politikredsene mere generelt burde undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af den frihedsberøvede. Ved min sidste inspektion af detentionen på politistationen i Tårnby blev det oplyst at der ikke fandtes forsorgshjem i Tårnby politikreds.

I rapporten om Station City er jeg gået ud fra at der har været foretaget en sådan undersøgelse, og jeg har bedt Københavns Politi om at oplyse hvilke forsorgshjem politiet i København har mulighed for at anvende til denne opgave.

Jeg har også bedt Københavns Politi om at oplyse hvor mange berusede personer der (for hele politikredsen) blev bragt til sygehus, forsorgshjem eller lignende i 2010, og om dette tal afviger væsentligt fra tidligere år.

I Rigspolitiets detentionsrapport er der rubrikker til afkrydsning af om den frihedsberøvede blev transporteret til hjemmet, overgivet til andre som på forsvarlig vis kunne tage sig af den pågældende, indbragt til hospital, indbragt til forsorgshjem eller lignende, eller indsat i politiets detention.

Jeg har kun bedt om rapporter om anbringelse i detentionen, og ingen af de rapporter som jeg har modtaget, vedrører (derfor) personer som er blevet bragt til hjemmet, sygehus, forsorgshjem eller lignende.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksom på at der skal udfærdiges detentionsrapporter også i disse tilfælde, jf. også rubrikkerne til notat herom i rapporten. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

3.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, ikke findes tilstrækkelig til at afværge faren (bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og kundgørelsens § 34, stk. 1. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, 2. pkt., og kundgørelsens § 34, stk. 2.

Politi-loven, detentionsbekendtgørelsen og kundgørelsen indeholder særlige regler om detentionsanbringelse af børn, og detentionsrapporten indeholder (som allerede nævnt) særlige rubrikker til brug ved detentionsanbringelse af de 12-17 årige. Efter detentionsbekendtgørelsens § 8 skal forældremyndighedens indehaver og de sociale myndigheder uopfordret underrettes om frihedsberøvelsen hvis den frihedsberøvede er under 18 år.

1 af de 9 detentionsanbringelser der indgår i min undersøgelse, vedrører en ung der var 17 år på tidspunktet for anbringelsen i detentionen. De særlige rubrikker i detentionsrapporten til notat når der er tale om 12-17 årige, er ikke udfyldt, men det fremgår

af AP-blanketten der er vedhæftet rapporten, at moderen og socialforvaltningen blev underrettet om anbringelsen.

Selv om det fremgår af en (vedhæftet) AP-rapport at der er sket underretning, skal rubrikkerne til notat herom i detentionsrapporten som nævnt ovenfor også udfyldes. Jeg går ud fra at politiet på Station Amager fremover vil være opmærksom på også at udfylde disse rubrikker ved detentionsanbringelse af personer under 18 år.

Årsagen til frihedsberøvelsen er angivet i alle tilfælde. I 2 tilfælde er angivet strafbare forhold og i 1 tilfælde lufthavnsloven/beruselse. I 5 tilfælde er anført politiloven og/eller beruser og i det sidste tilfælde ordensbekendtgørelsen (idet jeg går ud fra at "OBG" sigter hertil).

Det fremgår af detentionsrapporten (rubrikkerne til afkrydsning om påvirkning) eller af det øvrige materiale at alle de frihedsberøvede var påvirkede af alkohol, og at 2 af de frihedsberøvede også var påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler.

I 2 af de 7 tilfælde hvor jeg har modtaget hele detentionsrapporten, er det kun afkrydset at den frihedsberøvede var påvirket af alkohol, men ikke i hvilken grad. I det ene af disse tilfælde er det dog i AP-blanketten noteret at den frihedsberøvede var meget fuld. I 3 andre tilfælde blev den frihedsberøvede skønnet påvirket i svær grad og i 2 tilfælde i middel grad. Af lægeerklæringen i det ene af de 2 tilfælde hvor side 1 af detentionsrapporten mangler, fremgår det at lægen anså den pågældende for spirituspåvirket i over middel grad.

Ved en dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers blev det statueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet tage vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborg ankede sagen, men anken blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren (nu politidirektøren). Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Ved en tidligere dom af 7. september 1995 fandt Østre Landsret at en detentionsanbringelse måtte medføre erstatningspligt. Selv om den detentionsanbragte var spirituspåvirket og ophidset, fandt retten ikke grundlag for at fastslå at han havde balancebesvær eller i øvrigt ikke kunne tage vare på sig selv. Denne dom kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 1996, s. 21.

Jeg har ikke fundet grundlag for at undersøge om betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, men jeg har noteret mig at der har været tale om beruselse i enten svær eller middel grad i de 7 tilfælde hvor det fremgår af enten detentionsrapporten eller lægeerklæringen.

Jeg foretager mig således ikke mere vedrørende spørgsmålet om grundlaget for detentionsanbringelserne i de konkrete tilfælde, men bemærker generelt at jeg går ud fra at politiet er opmærksom på at en beruset person kun kan detentionsanbringes hvis betingelserne i bekendtgørelsens og kundgørelsens § 2, stk. 2, er opfyldte.

Jeg anser det som enkeltstående fejl at der i 2 tilfælde ikke er sat kryds i rubrikkerne til angivelse af graden af påvirkning. Jeg har i den forbindelse noteret mig at der i det ene tilfælde samtidig var tale om påvirkning af andet end alkohol.

3.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse.

Lægetilsyn skal efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, og kundgørelsens § 13, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Under inspektionen af Station City blev det oplyst at der er en fælles ordning med lægetilsyn af detentionsanbragte (og andre frihedsberøvede hvor der er behov for en læge) for alle politistationer i København. I ordningen deltager 10-15 læger der skiftes til at have vagt, og som kan tilkaldes centralt. Når der anbringes nogen i detentionen (eller der er brug for en læge til f.eks. blodprøvetagning), ringer politiet og oplyser hvad der skal bruges læge til. Der sendes herefter en læge ud fra en vagtliste. Ordningen fungerer udmærket, men der kan dog være ventetid hvis der kommer et opkald om læge kort tid efter at der er sendt en læge til en af de andre detentioner.

Der var lægetilsyn i alle sagerne, som er foretaget af 6 forskellige læger.

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 og kundgørelsens § 13, stk. 1, ske inden "endelig" anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig, og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3. I bestemmelsen er det præciseret at det altid (dvs. som minimum) skal angives om lægen finder at der er noget helbredsmæssigt til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen. I Rigspolitechefens detentionsrapport er der en rubrik til afkrydsning herom.

Jeg mangler som tidligere nævnt s. 1 i 2 af rapporterne. Kun i én af de øvrige 7 rapporter er tidspunktet for lægeundersøgelsen og lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Også kun i dette ene tilfælde er der sat kryds i den nævnte rubrik.

Selv om lægens navn og tidspunktet for lægeundersøgelsen fremgår af lægeerklæringen, og denne skal vedlægges detentionsrapporten, skal detentionsrapporten også indeholde de nævnte oplysninger. Det er derfor beklageligt at der ikke er oplysning herom i 6 af rapporterne. Jeg henviser til min henstilling ovenfor under pkt. 3.2 om indskærpelse af notatpligten over for politiet på Station Amager, og jeg foretager mig på denne baggrund ikke mere vedrørende dette forhold.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) der er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening (nu Lægeforeningen) og Rigspolitechefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006. Denne blanket er udfyldt i alle sagerne.

3.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt. Det er noteret på side 1 i alle de 7 rapporter hvor jeg har modtaget hele rapporten.

I AP-blanketten er der (også) en rubrik til notat om tidspunktet for tilkald af læge, men den er ikke udfyldt i nogen af de 2 tilfælde hvor side 1 af detentionsrapporten mangler.

Jeg går ud fra at tidspunktet i de 2 tilfælde fremgår af s. 1 af detentionsrapporterne som jeg har bedt om ovenfor.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen. Den vagthavende skal herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede, og ifølge de nævnte bestemmelser uden unødigt ophold – tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede.

Bestemmelserne om at tilkald skal ske "uden unødigt ophold" har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af "kortere varighed", jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt. Rigspolicefens har i rundskrivelsen af 2. februar 2006, pkt. 4, fremhævet at denne undtagelse kun gælder når "transporttiden er meget kort".

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at anbringe den detentionsanbragte i detentionen (eller lade vedkommende forblive dér), eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2, og kundgørelsens § 13, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, 1. pkt. og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt. (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske "hurtigst muligt" efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1) er ikke angivet i nogen tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge.

Der er notat om tidspunktet for indbringelsen i alle tilfælde og – som nævnt – om tidspunktet for lægetilkald i 7 af de 9 tilfælde. I alle 7 tilfælde er lægetilkald sket efter ind-

bringelsen. (I 1 tilfælde er der fejl i tidspunktet for indbringelsen i detentionsrapporten; det korrekte tidspunkt fremgår af AP-blanketten).

Tidspunktet og stedet for tilbageholdelsen fremgår af alle rapporterne. Det fremgår heraf at der gik mellem 10 og 20 minutter fra tilbageholdelsen til indbringelsen.

Jeg går ud fra at det forhold at der først blev tilkaldt læge samtidig med eller efter indbringelsen, (i nogle af tilfældene) kan have sammenhæng med den korte tid der gik fra anholdelsen til indbringelsen, jf. bestemmelsen om transporttid af "kortere varighed" i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt., og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt.

Da der imidlertid i alle 7 tilfælde først blev tilkaldt læge efter indbringelsen, henleder jeg for god ordens skyld politiets opmærksomhed på pkt. 4 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006. Her er det fremhævet at undtagelsen med hensyn til tilkald af læge før indbringelsen kun gælder når transporttiden er "meget kort", og at der i hvert enkelt tilfælde bør foretages en konkret vurdering af varigheden af transporttiden.

Lægetilkald skete i 5 af de 7 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald fremgår, mellem 4 og 15 minutter efter indbringelsen, og i de sidste 2 tilfælde henholdsvis 19 og 23 minutter efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt.

Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse, hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og den nugældende kundgørelsens § 6, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver rykket frem.

Da det kun er i enkeltstående tilfælde at lægetilkald er sket mere end 15 minutter efter indbringelsen, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

3.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske lægetilsyn.

Dog er det i kundgørelsens § 1, stk. 1, sidste pkt., præciseret at den pågældende straks skal undersøges af en læge hvis der er mistanke om at pågældende er syg, el-

ler har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 3.4.1 i denne rapport, har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, 2. pkt., om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og som det også er nævnt fremgår det nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske "hurtigst muligt".

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er som tidligere nævnt at vurdere om det er forsvarligt at anbringe den detentionsanbragte i detentionen (eller lade vedkommende forblive dér), eller om den pågældende eventuelt skal behandles på sygehus, hos læge eller lignende. Dette forudsætter, som det nu også er angivet i rundskrivelsen, at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end 1 time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår som tidligere nævnt i alle 9 tilfælde af lægeerklæringerne, men kun i ét tilfælde også af detentionsrapporten (hvor tidspunktet er det samme som i lægeerklæringen).

I de 2 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke fremgår, er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra lægetilkald til lægetilsyn. Lægetilsyn fandt i de andre 7 tilfælde sted mellem 30 minutter og 1 time og 3 minutter efter lægetilkaldet.

Jeg har noteret mig at lægetilsyn i alle sager er sket hurtigt og på nær i 1 tilfælde mindre end 1 time efter indbringelsen. Jeg har i den forbindelse noteret mig at lægen i et tilfælde i attestationsskemaet har bemærket at der var kø på motorvejen.

3.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10 skal den vagthavende inden der foretages visitation og lægeundersøgelse, indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. kundgørelsens § 28.

På blanket P 152 skal det afkrydset at der er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, og det er ved en parentes i rubrikken præciseret at det er obligatorisk at vedlægge en sådan udskrift.

Det er i 3 tilfælde ikke afkrydset at der er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, men i 2 af de 3 tilfælde er der vedlagt (vedhæftet) en sådan udskrift.

I begge de 2 tilfælde hvor s. 1 af detentionsrapporten mangler, er der en udskrift fra kriminalregisteret.

Jeg anser det ene tilfælde hvor der ikke er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret, som et enkeltstående tilfælde.

For så vidt angår den manglende afkrydsning på detentionsrapporten i 3 tilfælde henviser jeg til min henstilling ovenfor om indskærpelse af notatpligten.

Udskrift fra kriminalregisteret skal som nævnt indhentes inden der foretages visitation og lægeundersøgelse.

Kun i ét tilfælde foreligger der en udskrift der er udskrevet forud for både visitation og lægeundersøgelse. I dette tilfælde, der vedrører en anbringelse den 4. november 2010, foreligger der 2 udskrifter, og tidspunktet er i den ene af disse udskrifter 7 minutter før det tidspunkt den pågældende blev frihedsberøvet. Den anden udskrift er udskrevet efter visitationstidspunktet, men før lægeundersøgelsen.

I 6 andre tilfælde er udskriften også udskrevet efter visitationstidspunktet, men før lægeundersøgelsen, mens udskriften i det sidste tilfælde (der vedrører den ene af anbringelserne den 14. november 2010) først er udskrevet efter lægeundersøgelsen.

Jeg er opmærksom på at tidspunktet for udskriften ikke nødvendigvis er sammenfaldende med tidspunktet for undersøgelsen i kriminalregisteret, jf. også opfølgingsrapporten fra min sidste inspektion af detentionen i Tårnby. Ud over at gøre opmærksom på at oplysningerne i kriminalregisteret skal indhentes før visitation og lægeundersøgelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

3.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, og kundgørelsens § 7, stk. 1, 1. pkt., skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende skal indføre den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten samt i POLSAS, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i kundgørelsen.

3.6.1. Fremstilling

I detentionsrapporten er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol og af andre berusende og/eller bedøvende midler samt i relation til skader og spor.

I 6 af de 7 tilfælde hvor jeg er i besiddelse af hele detentionsrapporten, er tidspunktet for fremstilling for vagthavende anført. I det sidste tilfælde er der kun anført navn og dato. Jeg anser den manglende angivelse af tidspunktet for en enkeltstående forglemmelse.

Tidspunktet for fremstilling for vagthavende fremgår ikke i de 2 tilfælde hvor jeg ikke har hele rapporten.

Det fremgår ved (for- og) efternavn eller tjenestenummer hvem fremstillingen er sket for.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitechefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen mener mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men mener dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

Fremstilling er i alle de 6 tilfælde hvor tidspunktet herfor fremgår, sket samtidig med indbringelsen.

Jeg har noteret mig at fremstilling i alle disse tilfælde er sket med det samme efter indbringelsen.

Vagthavende har i 2 tilfælde gjort notat om skader og spor i forbindelse med sin vurdering af den frihedsberøvedes tilstand. I lægeerklæringen skal lægen gøre notat om eventuelle friske læsioner. Lægeerklæringerne i den ene af de 2 sager indeholder også oplysning herom og om at den pågældende var orienteret om at opsøge skadestuen efter løsladelsen.

I 1 af de tilfælde hvor vagthavende ikke har gjort notat om skader eller spor, er der i lægeerklæringen oplysning om en flænge over det ene øjenbryn der burde limes/sys. I konklusionen har lægen anført at den pågældende inden for 4-5 timer skulle til skadestuen for at få dette gjort. Den frihedsberøvede blev løsladt til gaden ca. 3 timer senere. Der er tale om den ene af anbringelserne den 14. november 2010, j.nr. 0107-77111-03505-10.

Jeg beder om at få oplyst om politiet gjorde den frihedsberøvede opmærksom på lægens bemærkninger i forbindelse med løsladelsen. Jeg anser i øvrigt det manglende notat i detentionsrapporten om flængen som en enkeltstående fejl.

3.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, og kundgørelsens § 11, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, og kundgørelsens § 11, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Alle lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke 2 polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation kun foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3, og kundgørelsens § 11, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skær-

pet tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15 og kundgørelsens § 24, indtil visitation som beskrevet i bestemmelsesternes stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 4, og kundgørelsens § 12, stk. 3, skal politiet sørge for at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det skal også angives i detentionsrapporten hvis den pågældende ikke fratages effekter, jf. kundgørelsens § 12, stk. 1, sidste pkt.

Det fremgår af rapporterne og/eller AP-blanketterne at der i alle tilfælde er foretaget visitation. I de 2 tilfælde hvor side 1 mangler, fremgår det ikke hvilken bestemmelse det er sket efter, og det fremgår heller ikke i 4 af de andre tilfælde. I alle de øvrige tilfælde er visitation sket efter kundgørelsens § 11, stk. 2.

Jeg henviser til min indskærpelse i pkt. 3.2 af notatpligten i detentionsrapporten.

Det ene af de tilfælde hvor det ikke fremgår efter hvilken bestemmelse visitationen skete, drejer sig om en detentionsanbringelse af en kvinde. Af AP-blanketten fremgår det at visitationen blev foretaget af en kvindelig betjent.

I 2 tilfælde mangler der oplysning om tidspunktet for den foreløbige anbringelse i detentionen i rubrikken hertil i detentionsrapporten, men i det ene af disse tilfælde er der oplysning herom i AP-blanketten.

Både i detentionsrapporten og i AP-blanketten er der en rubrik til angivelse af tidspunktet for visitationen, og dette tidspunkt fremgår i alle tilfælde. Visitationen er foretaget inden eller i enkelte tilfælde samtidig med den foreløbige detentionsanbringelse (og inden lægeundersøgelsen).

I alle detentionsrapporterne er det med tjenestenummer og i visse tilfælde også med navn angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. Oplysning herom fremgår også af AP-blanketterne i (bl.a.) de 2 tilfælde hvor side 1 af detentionsrapporten mangler.

For god ordens skyld kan jeg til orientering oplyse at Justitsministeriet i forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk har udtalt at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt kun at notere et fornavn, men at både fornavn og efternavn eller de initialer der bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer, bør anføres.

Der er i et enkelt tilfælde noteret 2 tjenestenumre på AP-blanketten, men kun 1 navn i detentionsrapporten og det er derfor uklart om der medvirkede 1 eller 2 polititjenestemænd ved denne visitation. I alle de øvrige tilfælde medvirkede der kun 1 polititjenestemand.

Jeg foretager mig ikke noget i den anledning ud over at henvise til at der efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 2, "så vidt muligt" skal medvirke 2 polititjenestemænd ved visitationen.

Rigspolitichefens detentionsrapport indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter, f.eks. penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. Disse rubrikker er udfyldt i 4 af de 7 tilfælde.

Den AP-blanket som politiet på Station Amager anvender, indeholder rubrikker til notat om hvilke værdigenstande (penge og andet) der er frataget. I 1 af tilfældene er der ikke en sådan blanket, men det fremgår af detentionsrapporten at der blev frataget penge. I 2 af de øvrige tilfælde er der ikke notater i rubrikkerne i AP-blanketten. I det ene af disse tilfælde fremgår det af detentionsrapporten at der blev frataget effekter. Det andet er et af de tilfælde hvor side 1 af detentionsrapporten mangler. Den frihedsberøvede har kvitteret for udlevering af effekter i dette tilfælde, og jeg går derfor ud fra at der blev frataget effekter.

Hvis det er rigtigt forstået, fremgår det herefter at der blev frataget penge og/eller effekter i alle tilfælde.

I Rigspolitichefens rapport er der et felt til angivelse af hvem der udleverede effekter. Et sådant felt er der ikke i AP-blanketten, men der er et felt til notat om hvem der løslod den pågældende. Jeg går ud fra at den der løslader, normalt også udleverer effekter.

Både i detentionsrapporten og i AP-blanketten er der rubrikker til kvittering fra den frihedsberøvede og til eventuelle bemærkninger hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere for modtagelsen af effekter ved løsladelsen.

Siden til kvittering mangler i 2 tilfælde i de modtagne detentionsrapporter. Der er i ingen af de øvrige tilfælde en kvittering fra den tilbageholdte for udlevering af effekter i detentionsrapporten, men i 5 af AP-blanketterne er der en sådan kvittering. I yderligere et tilfælde er der et notat om at den pågældende ikke ønskede at kvittere.

Selv om der er rubrikker til kvittering i AP-blanketten, skal rubrikkerne i detentionsrapporten som tidligere nævnt også udfyldes. Jeg går ud fra at politiet på Station Amager fremover vil bede den frihedsberøvede om at kvittere for udlevering af effekter i detentionsrapporten i stedet for på AP-blanketten.

3.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen, og § 9, stk. 1, i kundtgørelsen, skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Hvis den pågældende endvidere er frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001 – der nu er afløst af cirkulæreskrivelse nr. 9155 af 18. marts 2010. Efter kundtgørelsens § 9, stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Den AP-blanket som Station Amager anvender, indeholder også rubrikker til notat herom.

Der er notat om at der er vejledt om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver i 4 af de 7 detentionsrapporter, og i yderligere en rapport er det noteret at det ikke var muligt på grund af den pågældendes tilstand. I AP-blanketten i dette tilfælde er det noteret at der skete mundtlig vejledning.

Jeg har ikke fundet anledning til at afklare denne tilsyneladende uoverensstemmelse mellem det anførte i detentionsrapporten og AP-blanketten.

I det ene af de 2 tilfælde hvor der ikke er notat i detentionsrapporten om vejledning, fremgår det af AP-blanketten at den pågældende blev vejledt, men ikke af hvem. I det

ene af de tilfælde hvor side 1 i detentionsrapporten mangler, fremgår det af AP-blanketten at der blev vejledt.

Jeg har noteret mig at politiet på Station Amager således er opmærksom på vejledningspligten i relation til kontakt med pårørende mfl.

3.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 22, stk. 1, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, og kundgørelsens § 23, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitietschefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i den forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen (se bekendtgørelsens § 14, stk. 2, sidste pkt., og kundgørelsens § 23, stk. 2, sidste pkt.).

Ved min sidste inspektion af Station Amager blev det, som det fremgår af citatet i pkt. 2 ovenfor, oplyst at Station Tårnbys overvågningsudstyr var godkendt af Rigspolitietschefen, og jeg går ud fra at det fortsat forholder sig sådan.

Station Amagers overvågningsssystem omfatter bl.a. en farveskærm, og under inspektionen af Station Bellahøj blev det oplyst at farver er bedre til at vise detaljer som f.eks. blod og opkast.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal – ligesom tilsyn ved fremmøde – ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og kundgørelsens § 23, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4, og kundgørelsens § 23, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand

der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen også anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen i detentionsrapporten oven over tilsynsrubrikkerne.

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4, og kundgørelsens § 10, stk. 2 og 3. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3, og kundgørelsens § 24, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Et skærpet tilsyn skal angives ved et S, jf. angivelsen i begge detentionsrapporter oven over tilsynsrubrikkerne.

Rigspolitichefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 26. april 2006 (også) udtalt sig om fremgangsmåden ved tilsyn ved fremmøde.

I 2 af de 9 tilfælde er der ingen tilsynsnotater på den side af detentionsrapporten der benyttes til notater om tilsyn. Det drejer sig om en anbringelse den 6. november 2010 og en af anbringelserne den 14. november 2010 (j.nr. 0107-77111-03505-10). I førstnævnte tilfælde varede anbringelsen 3 timer og 22 minutter og i det andet tilfælde knap 3 timer. Det sidstnævnte tilfælde er det tidligere omtalte tilfælde hvor det i lægeerklæringen er anført at den frihedsberøvede skulle tilses på skadestuen inden for 4-5 timer, men hvor der skete løsladelse til gaden.

Jeg beder om at få oplyst årsagen til at der ikke er notater om tilsyn i disse tilfælde.

Da jeg ikke har modtaget tilsynsnotater i disse 2 tilfælde, indgår de ikke i gennemgangen nedenfor om tilsyn.

I de øvrige 7 tilfælde er der tilsynsnotater, men i 3 af tilfældene er der kun henholdsvis 1, 2 og 3 tilsynsnotater.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for henholdsvis den foreløbige og den endelige anbringelse i detentionen.

I 2 tilfælde er rubrikken til angivelse af tidspunktet for foreløbig anbringelse i detentionen ikke udfyldt i detentionsrapporten, men i det ene af disse tilfælde fremgår dette tidspunkt af AP-blanketten. I det andet tilfælde lægger jeg tidspunktet for fremstillingen til grund idet jeg går ud fra at den frihedsberøvede i dette tilfælde – ligesom i de øvrige tilfælde – blev anbragt foreløbigt i detentionen umiddelbart herefter.

Rubrikken om endelig anbringelse er kun udfyldt i 1 af de 7 tilfælde der indgår i min undersøgelse, men det fremgår i alle tilfælde hvornår der var lægetilsyn. Jeg lægger som det også fremgår af pkt. 3.7.2 i alle tilfælde tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

3.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, og kundtgørelsens § 10, stk. 3. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Disse tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen.

Lægeundersøgelsen fandt i de 7 tilfælde sted mellem 33 minutter og 1 time og 20 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen.

I 4 af de 7 tilfælde blev der ifølge detentionsrapporten ført tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse. I 2 af tilfældene var der 2 tilsyn under den foreløbige anbringelse og i de 2 andre tilfælde 1 tilsyn. Tilsyn fandt sted efter henholdsvis 3 og 15 minutter i det første tilfælde – som er det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 33 minutter – og efter henholdsvis 25 og 15 minutter i det andet tilfælde hvor lægeundersøgelsen fandt sted 30 minutter derefter. I de 2 andre tilfælde fandt tilsyn sted henholdsvis 15 og 32 minutter efter den foreløbige anbringelse, og lægeundersøgelsen fandt i disse tilfælde sted henholdsvis 30 og 5 minutter senere. Tilsynene er i de 2 førstnævnte tilfælde noteret som skærpede tilsyn (S) og i de 2 andre tilfælde som tilsyn ved fremmøde (F).

Et skærpet tilsyn efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, skal som nævnt ske hyppigere end hver halve time. Jeg har noteret mig at der i 3 af de 4 tilfælde er ført skærpede tilsyn, men som det også fremgår af omtalen af sagerne, gik der i 2 af de 3 tilfælde 30 minutter fra det (sidste) noterede tilsyn under den foreløbige anbringelse til lægeundersøgelsen.

Da et skærpet tilsyn efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2, skal ske hyppigere end hver halve time, er det i øvrigt min opfattelse at det første tilsyn efter den foreløbige anbringelse og indtil lægeundersøgelsen ikke først kan ske når der er gået hen mod en halv time. Da jeg går ud fra at det konkrete tilfælde hvor 1. tilsyn først skete efter 25 minutter, er et enkeltstående tilfælde, giver det mig dog ikke anledning til at foretage mig mere.

Jeg har endvidere noteret mig at tilsynene i 2 af de 4 tilfælde er noteret som skærpede. I det 3. tilfælde var der rettelig også tale om et skærpet tilsyn, mens det ikke er tilfældet for så vidt angår det sidste tilfælde da tilsynet først skete efter 32 minutter.

I de 3 sidste tilfælde blev der ikke ført tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse der i disse tilfælde varede henholdsvis 1 time, 1 time og 5 minutter og 1 time og 12 minutter.

Det er beklageligt at der i disse tilfælde ikke blev ført (skærpet) tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse. Jeg går ud fra at Københavns Politi vil indskærpe reglerne i bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og kundgørelsens § 24, stk. 2 over for personalet på Station Amager.

3.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

Der skete endelig anbringelse i detentionen i alle tilfælde, men der er kun notat om tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen i det ene af de 7 tilfælde. Tidspunktet for lægeundersøgelsen fremgår dog i alle tilfælde (af lægeerklæringen).

I det ene tilfælde hvor der er notat om tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen, er dette tidspunkt ikke identisk med tidspunktet i lægeerklæringen. Tidspunktet for den endelige anbringelse er 15 minutter efter lægeundersøgelsen i dette tilfælde. Jeg lægger derfor i det følgende i alle tilfælde tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

Det er beklageligt at der kun er notat om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i 1 tilfælde. Jeg henviser til min henstilling i pkt. 3.2 ovenfor om indskærpelse af notatpligten.

3.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.7, tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2. I 2 af de 7 tilfælde er det første tilsynsnotat sammenfaldende med tidspunktet for lægetilsynet, og jeg ser derfor bort fra dette tilsyn.

Det første tilsyn efter lægeundersøgelsen blev i 4 tilfælde ført mellem 10 og 33 minutter efter denne undersøgelse. I de 3 resterende tilfælde blev det første tilsyn ført henholdsvis 52 minutter, 1 time og 1 time og 11 minutter efter lægeundersøgelsen.

Jeg har ikke fundet grundlag for at undersøge baggrunden for at der i de 3 sidstnævnte tilfælde gik (væsentligt) mere end 30 minutter før det første tilsyn fandt sted, men jeg bemærker generelt at behovet for hyppige tilsyn med en beruser alt andet lige antages at være størst i starten af detentionsanbringelsen.

3.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitichefens detentionsrapport indeholder en rubrik til notat om hvornår den detentionsanbragte er endeligt udtaget af detentionen. Denne rubrik, der er kommet til i forbindelse med den seneste ændring af rapporten, er ikke udfyldt i nogen af tilfældene.

Det er beklageligt at der ikke er notat i denne rubrik i nogen af tilfældene. Jeg går ud fra at politiet fremover vil være opmærksom på også at udfylde denne rubrik, og jeg henviser i den forbindelse også til min henstilling i pkt. 3.2. ovenfor om indskærpelse af notatpligten.

Det fremgår heller ikke i øvrigt (af f.eks. tilsynsnotaterne) hvornår der skete udtagelse af detentionen.

Når tidspunktet for den endelige udtagelse af detentionen ikke er oplyst, må tidspunktet for sidste tilsyn vurderes i forhold til løsladelsestidspunktet, som er oplyst i 6 af de

7 tilfælde, dog i nogle tilfælde kun i AP-blanketten og i det ene af disse tilfælde er det utydeligt. I det syvende tilfælde, som vedrører en beruser fra lufthavnen, er klokkeslættet oprindeligt angivet (til kl. 8.00), men det er streget over uden at der er anført et nyt tidspunkt. Jeg har ikke fundet grundlag for at undersøge baggrunden herfor, men jeg lægger til grund at den pågældende var taget ud af detentionen på dette tidspunkt og herefter (som angivet i AP-blanketten) blev overført til lufthavnen. Jeg lægger således tidspunktet kl. 8.00 til grund i denne sag.

Ved vurderingen af tidspunktet for det sidste tilsyn må det tages i betragtning at der medgår tid til eventuelt toiletbesøg, udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til vejledning af den detentionsanbragte og til eventuel afhøring.

I det nævnte tilfælde fra lufthavnen gik der 15 minutter mellem det sidst noterede tilsyn og det overstregede tidspunkt. I 2 af de andre tilfælde gik der henholdsvis 1 time og 23 minutter og 1 time og 25 minutter mellem det sidst noterede tilsyn og løsladelsen. I de resterende 4 tilfælde gik der mellem 2 timer og 44 minutter og 4 timer og 30 minutter. Det drejer sig om anbringelser den 4., 9. og 13. november 2010 og den ene af anbringelserne den 14. november 2010 (j.nr. 0107-61660-03571-10).

Det er beklageligt at der (i hvert fald) i de sidste 4 tilfælde enten ikke er ført tilsyn med de pågældende helt frem til udtagelsen af detentionen, eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn. Jeg beder om at få oplyst hvorfor der ikke er tilsynsnotater i disse tilfælde frem til løsladelsen.

3.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

Der er som tidligere nævnt i 3 af tilfældene kun henholdsvis 1, 2 og 3 tilsynsnotater efter lægeundersøgelsen. I det førstnævnte tilfælde er der derfor ikke intervaller mellem tilsyn. I de andre tilfælde er der mellem 19 og 31 minutter mellem tilsynene.

Langt de fleste tilsyn i de øvrige tilfælde er sket med intervaller på mindre end eller lige omkring en halv time (op til 35 minutter efter det forudgående tilsyn). 9 tilsyn er sket mellem 40 minutter og 1 time efter det forudgående tilsyn.

I 1 tilfælde er der et notat forneden hvoraf det fremgår at den detentionsanbragte blev vurderet på et tidspunkt der ikke er angivet i rubrikkerne, men ikke blev fundet afruset nok til løsladelse.

I 1 af tilfældene bemærkede lægen i sin erklæring at der skulle føres et skærpet tilsyn med den detentionsanbragte. Det første tilsyn blev udført 10 minutter efter og de næste efter henholdsvis 30, 20, 10, 30, 45 og 45 minutter. 2 af tilsynene (nr. 2 og 3) er noteret som elektroniske, 1 som skærpet (nr. 5) og de øvrige som tilsyn ved fremmøde.

Da lægen tilkendegav at der skulle føres et skærpet tilsyn i sagen, beder jeg om en udtalelse om udførelsen af tilsyn i dette tilfælde der drejer sig om en anbringelse den 5. november 2010 med j.nr. 0108-61650-02066-10.

Jeg har i øvrigt noteret mig at der kun i få tilfælde er gået mere end 35 minutter mellem tilsyn, og at der i disse tilfælde højst er gået 1 time.

3.7.2.4. Noteringen af hvem der har foretaget tilsyn

Navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, skal noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det dog er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

Ved alle tilsynene er der anført enten (efter)navn, tjenestenummer eller gentagelsestegn på de polititjenestemænd der udførte tilsynet. I det ene tilfælde hvor 4 tilsyn efter hinanden er udført af den samme politibetjent, er der ud for det første tilsyn anført fulde navn og kun fornavn og forbogstav på efternavnet ud for de 3 næste tilsyn.

Da der ikke er tvivl om hvem der har udført tilsynet, giver det mig ikke anledning til bemærkninger at der ikke er anført det fulde navn ud for de 3 tilsyn.

3.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De 2 første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal, som tidligere nævnt, ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og kundgørelsens § 23, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Det gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været 2 tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de 2 tilsyn.

Det er i alle tilfælde, på nær ét, noteret hvilken type tilsyn der var tale om. I 1 tilfælde er der kun 1 tilsynsnotat efter lægeundersøgelsen, og det er noteret som et tilsyn ved fremmøde.

I 1 af de andre tilfælde var begge de 2 første (og i øvrigt eneste) tilsyn elektroniske, og i et andet tilfælde var det andet tilsyn elektronisk. Alle de andre tilsyn var tilsyn ved fremmøde.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksom på at de første 2 tilsyn efter anbringelsen skal ske ved fremmøde. De 2 tilfælde hvor henholdsvis begge de 2 første og det andet tilsyn er foretaget elektronisk, går jeg ud fra er enkeltstående tilfælde. Jeg har i den forbindelse også noteret mig at alle andre tilsyn med de detentionsanbragte, og dermed også tilsyn efter de 2 første tilsyn, med 2 undtagelser er noteret som tilsyn ved fremmøde. De 2 undtagelser drejer sig om et enkelt elektronisk tilsyn og 1 tilsyn hvor karakteren af tilsyn ikke er angivet, og hvor der derfor meget vel kan være tale om tilsyn ved fremmøde.

Med meget få undtagelser er der ved alle tilsyn angivet bemærkninger i feltet hertil. Det er i det fleste tilfælde noteret om den pågældende var vågen eller sov, men også bl.a. at den pågældende trak vejret, eller at der ikke var noget at bemærke (i.a.b).

3.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet er som tidligere nævnt ikke anført i selve detentionsrapporten i alle tilfælde, men der er notat i rubrikken hertil i AP-blanketten. Som også tidligere nævnt er tidspunktet udstreget i 1 tilfælde og utydeligt i et andet tilfælde.

3.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen og kundgørelsens § 26, stk. 2, skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning kan ske ved at udlevere Rigspolicehøvedens pjece "Hvor går du hen, når du går ud?" eller en lokal pjece med samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2. Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte mod-

vilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Rigspolitechefens detentionsrapport indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret en pjece til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen.

I ingen af de 9 detentionsrapporter er rubrikken om udlevering af pjece udfyldt.

Som følge af det manglende notat i alle tilfælde kan jeg ikke umiddelbart lægge til grund at alle de detentionsanbragte fik udleveret en pjece ved løsladelsen, eller fik tilbud herom.

Det fremgår heller ikke om nogen af de detentionsanbragte var gengangere, som jeg dog forstår at der ikke er så mange af i detentionen på Station Amager som på Station City og Station Bellahøj, og om det i så fald i nogle af tilfældene er årsag til at der ikke er udleveret en pjece, eller er givet tilbud herom.

Jeg kan på den anden side dog heller ikke lægge til grund at ingen af de detentionsanbragte fik udleveret pjecen, eller fik tilbud herom.

Jeg kan oplyse at jeg tidligere har udtalt at der i tilfælde hvor pjecen ikke udleveres, f.eks. fordi den pågældende ikke ønsker at modtage pjecen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades, efter min opfattelse bør gøres notat i rapporten om årsagen hertil. Det har Justitsministeriet tilsluttet sig, senest i sagen om min inspektion af detentionen i Glostrup.

Det er på denne baggrund beklageligt at pjecen enten ikke er udleveret i nogen af de 9 tilfælde, eller at der ikke er gjort notat om udlevering af pjecen eller årsagen til at pjecen ikke er (tilbudt) udleveret.

For god ordens skyld gør jeg opmærksom på at der i tilfælde hvor pjecen ikke udleveres, fortsat skal vejledes om klageadgang og om muligheden for at få en skriftlig begrundelse, jf. detentionsbekendtgørelsens § 17 og kundgørelsens § 26, stk. 2, og gøres notat herom, jf. detentionskundgørelsens § 26, stk. 3.

Da der i intet tilfælde er notat om vejledning efter disse bestemmelser, henstiller jeg til Københavns Politi at indskærpe pligten til vejledning over for politiet på Station Amager. Jeg beder om at få oplyst hvad der sker i anledning af min henstilling.

For så vidt angår notatpligten henviser jeg til min henstilling ovenfor under pkt. 3.2 om indskærpelse af notatpligten.

Opfølgning

Jeg beder om at Københavns Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Rigspolitiet og Justitsministeriet, hvis bemærkninger jeg også beder om.

Underretning

Denne rapport sendes til Station Amager, Politidirektøren i København, Rigspolitichefen, Justitsministeriet og Folketingets Retsudvalg.

Lenart Frandsen
Inspektionschef